

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קכ"ד ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

קִנְיָהּ, דְּאִיהִי הָיְתָה דִּיּוֹקְנָא, דְּמִתְקַטְרִין בָּהּ כָּל פְּקוּדִין. וּבָהּ מִתְקַטְרִין עֲשֶׂר סְפִירִין. כִּד
בֵּר נָשׁ עֲבֵד פְּקוּדָא חָדָא וְלֹא יִתִּיר, וְעָבִיד לָהּ בְּדַחֲלִיו וּרְחִימוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּגִינָה
שְׂרִיין עֲלֶיהָ י' סְפִירִין. וְכָל מֵאן דְּקִיָּים פְּקוּדָא חַד כְּדָקָא יָאוּת, כְּאֵלּוּ מְקִיָּים רמ"ח
פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, דְּלִית פְּקוּדָא דְּלֹאוּ אִיהוּ כְּלִילָא מִכְּלָהּ רמ"ח. (ע"כ רעיא מהימנא).

תרגום לעברית

וזוהי תשובה גמורה שגורמת להחזיר בינה, שהיא יה"ו, לגבי ה' שהיא מלכות.
שהולכת ונודדת מקנה, שהיא אותה דמות שנקשרות בה כל המצוות, ובה נקשרות
עשר ספירות. כשאדם עושה מצוה אחת ולא יותר, ועושה אותה ביראה ואהבת הקדוש
ברוך הוא, בגללה שורות עליו עשר ספירות. וכל מי שקיים מצוה אחת כראוי, כאלו
מקיים רמ"ח מצוות עשה, שאין מצוה שאינה כלולה מכל הרמ"ח.

טקסט הזוהר

(במדבר ה) איש איש כי תשטה אשתו וגו'. מאי האי לגבי האי. אלא כמה דכתיב,
(במדבר ה) למעול מעל בני. רבי אלעזר אמר, איש איש, מאי איש איש, דהא בחד סגי,
אלא הא אוקמוה, אבל איש איש, משמע איש דאיהו איש, וקיים קרא דכתיב, (משלי

ה) שְׁתֵּה מִיָּם מְבוֹרָךְ וְגו'. כְּדִין הוּא אִישׁ בְּעֶלְמָא, אִישׁ לְגַבִּי אֶתְתִּיה. וּמַעְלָה בּוּ מַעַל, הָא בְּחַד סָגִי, אַמַּאי תִּירִי. אֵלָא חַד לְעִילָא וְחַד לְתַתָּא. חַד לְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְחַד לְבַעְלָה. בְּגִין כֹּה וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוּ.

תרגום לעברית

אִישׁ אִישׁ כִּי תִשָּׁטָה אִשְׁתּוּ וְגו'. מַה זֶה לְגַבִּי זֶה. אֵלָא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, לְמַעַל מַעַל בַּה'. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, אִישׁ אִישׁ, מַה זֶה אִישׁ אִישׁ, שֶׁהָרִי בְּאֶחָד מִסְפִּיק? אֵלָא הָרִי פְּרִשּׁוּהָ, אֲבָל אִישׁ אִישׁ, מִשְׁמַע אִישׁ שֶׁהוּא אִישׁ, וְקִיָּם פְּסוּק שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלִי ה) שְׁתֵּה מִיָּם מְבוֹרָךְ וְגו', אִזּוּ הוּא אִישׁ בְּעוֹלָם, אִישׁ לְגַבִּי אִשְׁתּוּ. וּמַעְלָה בּוּ מַעַל, הָרִי בְּאֶחָד מִסְפִּיק, לְמַה שְׁנִיָּם? אֵלָא אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, אֶחָד לְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד לְבַעְלָה. בְּגִלְלָה זֶה, וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוּ.

טקסט הזוהר

אַמַּאי אֵל הַכֹּהֵן. רָזָא דְּמַלְכָּה, בְּגִין דְּכֹהֲנָא שׁוֹשְׁבֵינָא אִיהוּ דְּמִטְרוֹנִיתָא. הֵכָא אִיתַּ לְאַסְתְּכָלָא, הָא כְּתִיב (וִיקְרָא א) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר, וְשַׁחַט אַחֲרָא, וְלֹא כֹהֵנָא, דְּכֹהֲנָא אֲסִיר לִיה בְּדִינָא, בְּגִין דְּלֹא יַפְגִּים הֵהוּא אֲתֵר דְּאַחִיד בֵּיה, וְאֵת אֲמֶרֶת, וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוּ אֵל הַכֹּהֵן, לְמִידָן דִּינָהָא. אֵלָא וְדַאי כֹהֲנָא לְדָא חֲזִי, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא לְמִטְרוֹנִיתָא, וְכָל נָשִׁי עֲלֵמָא מִתְּבָרְכִין (נ"א אֶתְאֲחַדְת) בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא אֶתְתָּא דְּלִתְתָּא מִתְּבָרְכָא בְּשַׁבַּע בְּרָכוֹת, דְּאַחִידְתָּ בָּהּ בְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְכֹהֲנָא קָאִים לְאַתְקִנָּא מְלִי דְּמִטְרוֹנִיתָא, וְלַעֲיִינָא בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיךְ, בְּגִין כֹּה כֹהֲנָא לְדָא, וְלֹא אַחֲרָא.

תרגום לעברית

לְמַה אֵל הַכֹּהֵן? סוּד הַדְּבָר - מְשׁוּם שֶׁהַכֹּהֵן הוּא שׁוֹשְׁבִין הַמְּלָכָה. כָּאן יֵשׁ לְהַסְתַּכֵּל, הָרִי כְּתוּב (וִיקְרָא א) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר, וְשַׁחַט אַחֲרָא וְלֹא הַכֹּהֵן, שֶׁהַכֹּהֵן אֲסוּר לוֹ בְּדִין בְּשָׁבִיל שְׁלֹא יַפְגֵּם אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁהוּא אַחוּז בּוֹ, וְאֵתְּהָ אֲמֶרֶת וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוּ אֵל הַכֹּהֵן, לְדוֹן דִּינָהָ? אֵלָא וְדַאי כֹהֵן לְזֶה רָאוּי, מְשׁוּם שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבִין הַמְּלָכָה, וְכָל נָשׁוֹת

העולם מתברכות (נאחזות) בכנסת ישראל, ועל זה האשה שלמטה מתברכת בשבע ברכות, שאחווה בה בכנסת ישראל, והכהן עומד לתקן דברי המלכה ולעין בכל מה שצריך, ומשום זה הכהן לזה, ולא אחר.

טקסט הזוהר

ואי תימא דאיהו עביד דינא, לאו הכי, אלא לאסגאה שלמא בעלמא קא אשתדל בהאי, ולאסגאה חסד. דאי הדיא אתתא אשתכחת זכאה, כהנא אסגי שלמא בהו, ולא עוד אלא דמתעברא בברא דכר, ואתעביד שלמא על ידיה. ואי לא אשתכחת זכאה, איהו לא עביד דינא, אלא ההוא שמא קדישא דאיהי קא משקרת ביה, הוא עביד דינא, והוא בדיק לה.

תרגום לעברית

ואם תאמר שהוא עושה דין - לא כה, אלא כדי להרבות שלום בעולם הוא משתדל בזה, ולהגדיל חסד. שאם אותה אשה תמצא צדקת וזכאית, הכהן מגדיל שלומם, ולא עוד, אלא שמתעברת בן זכר, ונעשה שלום על ידו. ואם לא תמצא צדקת, הוא לא עושה דין, אלא אותו שם קדוש שהיא משקרת בו, הוא עושה את הדין והוא בודק אותה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ד ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תא חזי, כהנא לא עייל גרמיה להאי, אלא כד היא יהבת גרמה קמיה, מפאה (נ"א לזכאה)

בא ראה, הכהן לא מכניס את עצמו לזה, רק כשהיא נותנת את עצמה לפניו לכסות (להזדכות), פעם ופעמים שואל אותה. כיון שהיא רוצה להמציא זכאית, אז הכהן עושה מעשה כדי להרבות שלום.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.